ADDITIONES
Ad Quæſt. C.

a HOc tamen intellige.] Cartar.de execut.ſentent.cap.fin. num.457. & ſeqq. *Roſſ.*

Hoc tamen intellige.]
1 Adde † de hoc procedere, ſi fuerit ſuſpenſus in patibulo conſueto,& deputato;ſecus ſi alibi quia tunc ſine licentia poſſet tolli, ſecundum Ioan. de Anan.in c.fures, nu.2.de
2 furt.† Sed ego credo hoc verum non eſſe,quia neſcio videre cauſam differentiæ, quare potius à loco inſolito, quam à loco cõſueto ſine licẽtia tolli poſſit: immo multo minus à loco inſolito, in quo nõ ſine maxima cauſa executio facta fuerit, vt eſt quando ſuſpendũtur in loco proprio, in quo delictum fecerunt, & ideò ſemper eſt petẽda licẽtia à iudice, & ita ſemper vidi obſeruari,& ſi iudex non permitteret quòd corpora defunctorũ ſepulturæ traderẽtur (qui non eſſent condemnati, vt relinquerentur in loco patibuli,)incurrit pœnam priuationis officij,& exilij, ac etiã teneretur reficere paſſus iniuriam,& omnem læſionem,arg. text.in auth.vt nulli iud. §.& hoc peruenerit, & ita habetur per Afflict.in conſtit.Regni, ſi quis aliquem,num. 13. quæ eſt vltima omnium cõſtitutionum, & de hoc vide etiam Couar. varia. reſolut. lib.2.c.1. nu.11. vbi latè quib. vltimo affectis ſupplicio iuſtè poſſit negari eccleſiaſtica ſepultura,& quæ cadauera ex iuſta cauſa, vt terror ceteris incutiatur,inſepulta relinqui poſſint.
3 Itẽ adde, † quod ſimiliter quando quis eſt relegatus, vel bannitus ab aliquo loco, vel ciuitate, ſi pendente tempore exilij, vel banni moriatur, non poterit ſepeliri in loco,à quo erat expilatus, ſiue bannitus abſque licentia ſuperioris, ita Gomeſ. in capitulo 14. numero 8. hic allegato, vbi latè. *Baiard.*

QVÆST. C.

1 *ALtimò quæro, facta executione capitalis quod faciendum ſit de cadaueribus damnatorũ? Reſpon. De iure ciuili habemus titulum, ff. de cadaueribus punitorum, in quo habes, quod nõ licet ea ſepelire, niſi habita licentia a principe, præſertim ſi ſunt damnati ob crimen læſæ maieſt. De iure autẽ canonico poſſunt corpora damnatorum ſepeliri, vt eſt tex.in c.quæſitum. 13.q.2. Et dicit Caſſan. ſuper conſuet. Burg.f. 94. poſt nu.5. quod ita in Italia obſeruatur; in Gallia vero ſeruatur ius ciuile, Sed(vt ipſe fatetur) melius faciunt Itali, quã Galli.*a *Hoc tamen intellige,vt fiat habita prius licentia a iudice, alias enim non ſolent deponi, neque tradi ſepulturæ. Et ita declarant cõmuniter Doct. vt dicit Ant. Gomeſ. c. 14. delictorũ,nu.8.prout etiam ſeruatum fuit in ſacratiſſimo corpore Saluatoris noſtri, qui de licentia Pilati Præſidis fuit a cruce depoſitus, & traditus ſepulturæ Io. 20. Bene verũ eſt, ꝙ quandoque condemnati propter immanitatẽ criminis, puta læſæ maieſt. ẽt aggreſſores publicarũ viarum ſolent, poſtquam ſuſpenſi ſunt, relinqui in loco patibuli, vt ceteris ſint exemplo, el terrori, quod etiã teſte Igneo.in l. 1.§. ſi ſibi manus,poſt nu.49. ff. ad Syll.plerunque Gallia obſeruat,vt ſ.in ſignum latronum cadauera membratim diuiſæ, in locis,ubi frequentius graſſati ſunt, pendere permittantur.*

2 *Quæro, nunquid cadauer puniri poſſit dari medicis ad faciendã anatomiam? Reſp.Bar. in l.fin.ff. de cada.puni. poſuit hanc quæſtionẽ,et eam non decidit, ſed relinquit cogitandũ. Ego* b *non reperio hoc in iure deciſum, ſed de conſuetudine paſſim obſeruatur, quod dãtur huiuſmodi corpora medicis, habita tamen prius licentia a principe, vel ſenatu.Et ita practicari atteſtacur Bertach. in verb. Cadauera, n.5. Et refert Ant. Gomeſ.c.14. delictorum in fi. quod de anno 1550.Carolus V.Imper. perquiſiuit votũ Vniuerſitatis Salmaticenſis, an hoc liceret facere,* c *& vniuerſitas reſpondit, quod ſic.*

3 *Item quæro,an ſi reus moriatur ante executionem, debeat eius cadauer ſuſpendi? Dixi ſupra quæſt. 51. verſic. Sed hic incidenter.*

Quæro d *ẽt, quid faciendũ ſit de ueſtib.damnatorũ? Reſp. Bart.in l. diuus, ff. de bo. dam. dicit, quod debet eorũ preciũ cõuerti in expẽſas neceſſarias officij,puta in perſequendo malefactores,& hmõi. Ego puto in hoc ſeruandã eſſe conſuetudinem prouinciæ; & quid obſeruetur in Francia, habes apud Boer.dec.349. poſt nu.5.apud nos aũt ſeruatur, quod veſtes uiles, quib.indutus eſt condemnatus, tempore quo afficitur ultimo ſupplicio, præter eas cũ quibus eſt honeſte ſepeliendus, ſint carnificis, pretioſæ vero diſtribuuntur inter milites, ſiue ſatellites, prout ẽt inter ipſis diſtributæ fuerũt veſtes Saluat. noſtri tẽpore ſacratiſ. ſuæ paſſionis, cuius merito nos ad cæleſtia gaudia perducat,illiq. ſit laus,& gloria in ſempiterna ſeculorum ſecula. Amen.*

b *Ego non reperio.*] Tu adde veram,atque communẽ ſententiam eſſe dari poſſe per Ripam tract. de peſt.tit.de remed. præſeruati. contra peſtem,n. 142. refert & comprobat ex alijs Iac. Menoch. de arb.iud. lib.2.cent.3. caſ.285. nu.10. qui tamen,nu.fin. tenet iudicis arbitrio tribuendum, qui ſua prudentia cõſiderare debet familiam, conditionem, & dignitatem. Nam ſi vilis, & deploratæ conditionis ſit, tradendum anathomiæ dixit; ſubiungit tamen tutius eſſe principis voluntatem perſcrutari. Ego indiſtinctè obſeruarem inconſulto Principe, & nulla conſideratione conditionis, ac dignitatis familiæ habita, communem ſententiam in aſſaſſinis, qui per fruſtra ſcinduntur, vt habetur ſupra §. Aſſaſſinium, numero quarto. *Giach.*

c *Et vniuerſitas reſpon*
2 *dit,quod ſic.*] Adde, † ꝙ ita ratione publicè vtilitatis tenent Curt.& Lancellot.Dec. in l.Imperiũ, ff.de iuriſd. omn. iudicũ. Tamen Rip. in tract. de remed.præſeruat.contra peſt.num.143.& ſequẽt. atteſtatur,quod decõſuetudine requiritur Principis,aut damnati licentia: & ibi etiã dicit, quòd ſolent Phiſici officia ſolemnia pro anima anothomatizati decantari facere, & ipſins oſſa ſepulturæ cum debitis funeralibus tradere, ſed Menoch. de arbitr.iud.caſ.285.num. 10. dicit,quod remittitur arbitrio Iudicis: ſubiungit tamen, tutius eſſe Principis voluntatẽ perſcrutari.
5 Item adde,§.quòd Ioannes de Anan. in c. fures, extra de furt. num. 3.dicit, quòd vidit dubitari, an Medici in foro conſcientiæ valeant retinere aliquid pinguedinis de homine dato ad anatomiam, vt alijs mederi poſſint. *Baiard.*

d *Quæro etiam.*] Cartar. ſup.num.462.& ſeq. *Roſſ.*

Quæro etiam.] Adde,
6 quod † in Regno Neapolitano de conſuetudine ſeruatur, quod manigoldus habet veſtes viles, quibus reus ad iuſtitiam ducitur;ita atteſtatur Io. Ant.de Nigr.in c.grauamina numero 100.& ita vidi ſeruari tam in dicto Regno, quàm in Statu Eccleſiaſtico:ſed de raro ſuper hoc oritur controuerſia, quia executores exſpoliant reos bonis veſtimentis, antequam ducantur ad iuſtitiam. Et per hæc ſit impoſitus finis huic meo labori ad laudem, & honorem Omnipotentis Dei, & Beatæ Mariæ Virginis meæ Aduocatæ, ac Apoſtolorum Petri, & Pauli, quorum glorioſo martyrio præſens dies eſt conſecratus, dum ſecunda vice in vtroque Statu Sereniſſimi Ducis Parmæ Domini mei in Prouincijs Aprutij præeram. Amen.

FINIS.

INDEX RERVM MEMORABILIVM
Quæ in Practica Criminali D. IVLII CLARI, EX VNA PARTE, ET ADDITIONIBVS Ex Altera Diſperſi leguntur.

A

Ex Claro.

ABBAS pro Monacho an audiatur, §.fin. q.33. num.5.

Ex Additionibus.

Abbas declaratur, lib.5.§.fin.q.55.num.45.
Abbas quã poteſtatem habeat in Monachos delinquentes, lib.5.§.fi.q.35.num.18.
Quod tamen limita, vt ibid.
Abiuratio facienda per Hæreticum, & pœnitentia imponenda abiurato, §.Hæreſis, num.3.
Abolitio quid ſit,& quæ delicta comprehendat,§.fin.quæſt.59. num.97. & 103.
Et an delicta commiſſa in officio, ibid.
Et an crimen aſſaſſinij, ibid. num.104.
Et an excuſetur quo ad reſtitutionem rei ablatæ, ibid. num.105.
Abolitio, & indulgentia quomodo differant, ibid.num.107.
Abolitionis effectus, ibid.num.109.
Abortum procurans quomodo puniatur, q.68.num.1.
Abortus pœna in ſtatu Eccleſiaſtico, ibid. num.8.
Abortum committens punitur pœna mortis, ſi fœtus occiſus ſit animatus, ſecus ſi formã humanã nõ habeat, ibid.num.9.

Ex Claro.

Abradens inſtrumentum, dicitur falſum committere, §.falſum, num.32.
Abſens quibus modis contra baſentes contumaces procedatur, §.fi.q.44.num.1.
Abſens de iure communi non poteſt diffinitiuè condemnari, ſed fit annotatio bonorum, ibid.num.2.
Et quid de conſuetudine, ibid.num.3.
Et an poſſit etiam ad mortem condemnari, ibid.nu.4.
Et an ſi reus intra annum compareat, & ſatiſdet de parendo iuri recuperet ſtatim bona annotata, ibid.num.5.
Et an eo caſu teneatur ipſe probare innocentiam ſuam,§.fi.q.44. num.6.
Et an quando reus eſt contumax,debeat eius contumacia accuſari, ibid. num.7.
Et an requiratur declaratio Iuideis ſuper contumacia, ibidem num.8.
Et an ſit citandus reus ad allegandum, ibid.num.9.
Et an vltra contumaciam requiratur etiam, quod ſit per probationem conuictus, ibid.num.10.
Et an contra huiuſmodi fictam confenſionem inductam à ſtatuto admittatur probatio innocentiæ, ibid.num.11.
Et an poſſit Iudex pro reo abſente aliquas probationes indecere ibid num.12.
Reus contumax an ſit citandus ad ſententiam,ibid.num.13.
Et an poſſit ſtatim lapſo termino peremptorio condemnari, ibi. num.14.
Et quæ ſit forma ſententiæ, quæ contra abſentem,& contumacẽ proferetur, ibid.num.15.

Ex Additionibus.

Abſens tempore maleficij an teneatur ad collectam impoſitam per Vniuerſitatem,q.82.num 37.
Abſens appellans, vel reſtitutionem petens perſonaliter comparere debet, q.94.nu.6.
Abſens in quibus caſibus poſſit condemnari,§.fi.q.44.num.2.
Abſens poteſt condemnari quando crimen eſt liquidatum inter præſentes, ibid.nunm.4
Iacob de Aren.ab impugn.Clar.defenditur, q.44.num.5.
Abſens in criminalibus, an, & quando poſſit per alium defendi, q.32.num.1.& ſeq.
Abſens oblato ſaluoconductu, an teneatur credere,q.34.nu.28.
Abſentia præſumitur malitioſè allegari, ſi de malitia ex proceſſu apparet,§.fi.q.34.num.14.
Abſentia an ſit probanda, vel ſufficiat ſolum allegatio,ibid.n.18.
Abſentia citati perſonaliter malitioſè allegatur, ibid.nu.13.
Item illius, qui ſemel fuit in iudicio, ibid.nu.15.
Abſentia in Regno Neap. non admittitur ſi citatus fuerit viſus die delicti precedenti, & ſeq.q.34.num.9.
Et infomatio, an fuerit viſus capitur ſummariè, ibid.num.10.
Et an à non admiſſione interpoſita appellatio non ſuſpendit, ibid.num.11.
Et infra quantum tempus debeat citari, ibid.num.12.
Abſentia,& infirmitas citati poteſt per quemlibet allegari, ibid. num.7.
Abſentia poteſt allegari etiam, quòd quis ſit poſitus in banno, q.44. num.46.
Abſentiarum genera, q.34.num.1.
Abſolutio adulteri liberat adulteram, §.adulterium,num.94.
Abſolutio poteſt retractari inconſulto Principe, ſi reus poſt abſolutionem confiteretur delictum, q 98 num.7.
Abſolutio delinquentis an proſit mandanti, q.57.num.2.
Abſolutio facta per officialem ex abrupto non facta inquiſitione ſolemniter, nec dato termino, ſed ſolum examinatis teſtibus pro informatione Curiæ non valet, ibid.num.16.
Abſolutio facta per officialem in fine officij non ritè procedendo,non præiudicat parti,aut Reipub.nec ſucceſſori,idid.n.17.
Abſolutio in Regno Neap.quomodo fiat, q.62 num.4.
Et quomodo in Regno Franciẹ, ibidem,num.5.

Ex Claro.

Abſolutus de crimine an poſſit accuſare, §.fi.q.14.num.14.
Etiam in caſibus criminalibus accuſatore non probante reus abſoluitur, l.5.§.fi.q.62.num.1.
Et quæ ſit forma, & effectus huiuſmodi abſolutionis, ibid.nu.2.
Et an in dubio reus cenſeatur abſolutus quia delictum con commiſerit, an autem quia non fuerit probatum, ibid.num.3.
Et an ille, qui in cauſa ſuccumbit, debeat in expenſis, & damnis condemnari, ibid.num.4.
Calumnia duplex eſt, vera ſcilicet, & præſumpta, ibid.
Et an quis teneatur in foro conſcientiæ pro damnis illatis,& leui & leuiſſima culpa, ibid.num.5.
Et an accuſator eo ipſo,quòd non probat,præſumatur calumniari, ibid.num.6.
Et quid ſi iurauerit de calumnia, ibid.num.7.
Et quid ſi habeat pro ſe aliqua euidentia indicia, ibid.num.8.
Calumniator an poſſit ſuper eodem proceſſu condemnari, ibid. num.9.

Cuſtos carceris an poſſit reum abſolutum retinere pro impenſis, ibidem.num.10.

Ex Additionibus.

Abſolutus,ā,& quādo pro eadē cauſa poſſit moleſtari,q.57.n.1
Abſolutus in iudicio inquiſitionis,an,& quando poſſit moleſtari per viam accuſationis, ibid.num.11.
Abſulutus, vel condemnatus quando poſſit ratione additæ qualitatis iterum moleſtari, ibid.num.22.
Et quid ſi pęnam ſoluit, ibid.
Abſolutus, vel gratiatus per Regem, vel Locumtenentem contra expreſſam formam decreti, vel ſtatuti non debet puniri, ſed relaxandus eſt, ne ſub fide Regia decipiatur, q.59.nu.1.
Abſolutus, ſiue gratiatus non debet poſt abſolutionem, vel gratiam examinari vt teſtis contra ſocios, q.63.nu.140.
Abſolutus in loco delicti non poteſt moleſtari in loco originis, q.39 nu.3.& nu.14. (q.38.nu.2.
Abſolutus in loco domicilij, an poſſit moleſtari in loco delicti,

Ex Additionibus.

Acceptio litterarū cum taciturnitate ſuper ſuſpicione criminis contra accipientem, an faciat indicium ad torturā, q.20 n.8.
Accuſans vxorem adulteram ſolet à Iudicibus derideri, libr 5. §. adulterium, num.62. (q.81 n.3.
Accuſans memoriam defuncti tenetur eadem pœna talionis,

Ex Claro.

Accuſare qui poſſint vel non, lib.5.§.fin.q.14.num.1.
Et quid ſi ſuam vel ſuorum iniuriam proſequantur, ibid.nu,2.
Et an clericus poſſit accuſare,ibid.nu.3.
Et an miles,ibid.nu.4.
Et an filiusfamilias,ibid.num.5.
Et an pupillus. ibid.num 6.
Et an minor, ibid.num.7
Et an mulier, ibid.num.8.
Et an criminoſus,ibid.nu.9.
Et an conſtitutus in peccato mortali, ibid.num.10.
Et an infamis, ibid.nu.11.
Et an accuſatus, ibid.12.
Et quando dicatur nomē accuſati receptū inter reos,ibid.nu.13.
Et an abſolutus de crimine, ibid.nu.14.
Et an condemnatus de crimine, ibid.nu.15.
Et an excomunicatus, ibid.num.16.
Et an inimicus, ibid. num.17.
Et quæ dicatur capitalis inimicitia, ibid.num.18.
Et an pauper, ibid.num.19.
Et quis dicatur pauper, ibid.num.20.
Et an laicus poſſit accuſare clericum, ibid.num.21.
Et an patronus clericum in ſuo beneficio inſtitutum,ibid.nu.22
Et an vaſallus dominum. ibid.num 23.
Et an ſyndicus vniuerſitatis, ibid.num.24.
Et an compater, vel filius ſpirituali poſſit accuſare de morte cōpatris, ibid.num.25.
Et an filij illigitimi de morte eorum parentum, ibid.nu.26.
Et an ſpurij, ibid.num.27.
Et an ſpurij poſſint accuſare de morte matrum, ibid.num.28.
Inquiſitio ex officio tollit omnes difficultates, ibid.nu.29.

Ex Additionibus.

Accuſare Accuſatoris, & accuſati legitimatio an in primis diſcutienda ſit, lib.5.§ fi.q 14.num 1.
Inimicum poteſt quis accuſare etiam in caſu vetito ſi cum reo ſe in carcere conſtituat, ibid.nu.*40.
Exceptio excommunicationis, vel falſi procuratoris etiam poſt litem conteſtatam opponi poteſt ibid.num.2. (nu.3
Statutum,quod quilibet accuſare poſſit,intelligitur de habili,ibi.
Accuſare quando poſſit conſanguineus, ibid.num.4.
Pater an repellatur ab accuſando iniuriam filij, vel filius repelleretur,ibid.num.6. (nu.7.
Pater poteſt proſequi mortē filij naturalis nō vulgo queſiti, ibid.
Socius poteſt accuſare de morte ſocij, ibid.nu.8.
Coniunctus,vt accuſare poſſit arbitrio Iudicis definitur,ibid.n.9
Amicus ſuorum appellatione continetur,ibid.num.10.
Accuſare an poſſit amicus, ibid.num.11. (nu.12.
Suorū iniuriā proſequens non agit ad pęnā conuentionalem,ibi.
Coniuncti quando ad accuſandum admittantur, ibid.nu.13.
Et inter eos datur ordo prælationis ibid.nu.14.

Et pluribus concurrentibus, qui ſint præferendi, ibid.nu.15.
Accuſatore mortuo, vel impedito quomodo alter admittatur, ibid.num.16.
Clericus an poſſit accuſare ibid.num.17.19.20.& 21.
Et an poſſit excipiendo crimen opponere, ibid.num.18.
Accuſare an poſſit miles noſtri temporis, ibid.num.22.
Et an filiusfamilias, ibid.num.23.
Et quid in ſtatu Eccleſiaſtico, vel in Regno Neap. ibid.num.24.
Et an minor, ibid.num.25.
Et quid in ſtatu Eccleſiaſtico, ibid.num.26.
Et an mulier, vel vxor, aut ſponſa, ibid.num.27.
Et quid in Regno Neap.ibid.nu.28.
Et an criminoſus, ibid.nu.29.
Et an infamis,& in quibus caſibus, ibid.num.30.
Et quæ dicatur infamia iuris, aut facti,vel canonica, ibid.nu.31.
Et quomodo conſtet de infamia facti vt quis repellatur ab accuſando,ibid.nu.32.
Et an Beroarij accuſare poſſint, ibid.nu.33.
Et an Iudæi, vel hæretici,ibid.nu.34.
Et an accuſatus, ibid.nu.35.
Et quid in Regno Neap.ibid.nu.36.
Et an excommunicatus, ibid.nu.37.
Et quid ſi non fuerit oppoſitum de excommunicatione.ibid.n.38
Et an inimicus,ibid.nu.39.
Et an pauper, ibid.num.40.
Et quis dicatur pauper, ibid.
Et an laicus poſſit accuſare clericum, ibid.num.41.
Et an parentes filios, fratres ſororem, affinis affinem,vel è contra, ibid nu.42.
Et an alieno nomine liceat accuſare, ibid.nu.43.&.47.
Et in Regno Neap. mulieres coniugatæ, & Vniuerſitates per procuratorem accuſare poſſunt, ibid.nu.44.
Et an Syndicus Vniuerſitatis ad vnicam tantum cauſam poſſit Accuſare, ibid.uum.45. (ibid.n.46.
Et Vniuerſitas poteſt agere pro iniuria facta vni de Vniuerſitate
Et Commater poteſt accuſare de morte Cōpatris, ibid,nu.48.
Et filia Sacerdotis de morte patris, ibid.nu.49.
Accuſare in Regno Neap.nemo poteſt,tanquam vnus de populo; niſi ſuam, vel ſuorum iniuria proſequatur,§.1 nu.3.
Accuſare, an dicatur, qui ſimpliciter libellum accuſationi produxerit,q.12.num.2.

Ex Claro.

Accuſari qui poſſint vel non, lib.5.§.fi.q.16 nu.1. (ibid.n.2
Et an accuſatus de vno delicto, poſſit de alio crimine accuſari,
Et an condemnatus, vel abſolutus de vno crimine, poſſit de eodem crimine accuſari, ibid.num.3.
Et an bannitus pro vno delicto, poſſit de alio accuſari,ibid.nu.4.
Et an ille, qui poſt delictum pœnitentia ductus eſt, poſſit de eo delicto accuſari, ibid.num.5.
Officiales an poſſint durante officio accuſari, ibid.num.6.
Vniuerſitas vel collegium an poſſint accuſari,ibid.nu.7.
Et quomodo dicatur Vniuerſitas, vel collegium delinquere. ibid.num 8.
Et quomodo poſſit Vniuerſitas puniri, ibid,nu.9.
Accuſatio quid ſit, lib.5.§.fi.q.12 num.1.
Et an ſit remedium ordinarium, ibid.num.2.
Et an ſit actio, vel officium iudicis, ibid nu.3.
Inquiſitio an ſit actio, vel officium Iudicis, ibid.num.4.
Iudex procedens ſuper accuſatione,an dicatur procedere officio Iudicis nobili, vel mercenario, ibid.nu.5.
Accuſationis forma quæ ſit, ibid.nu.6.
Accuſatio an debeat fieri in ſcriptis, ibid.num.7.
Et quæ in ea requirantur,ibid nu.8. (nu.9.
Et an ſi omittantur locus,& tempus ſit accuſatio ipſo iure nulla
Et quid ſi agatur de crimine ciuiliter, ibid.num.10,
Et quid ſi procedatur per viam exceptionis, ibid.num.11.
Et an locus notorius debeat per confines deſignari, ibid.nu.12.
Et an dies exprimendus ſit in accuſatione, ibid.nu.13.
Et quid ſi dies expreſſus non probetur, ibid.nu.14.
Et an accuſator teneatur ſe inſcribere ád pęnā talionis,ibid.n.15
Et quæ ſit forma inſcriptionis, ibid.nu.16.
Et quid de conſuetudine, ibid.nu.17.
Et quid de iure canonico, ibid.nu.18.

Et an accuſantes de adulterio teneantur ſe inſcribere ad pœnam talionis, ibid.num.19.
Et an mulier teneatur ſe inſcribere, ibid.nu.20.
Et an in accuſatione requiratur concluſio libelli, ibid.nu.21.
Accuſatio criminalis, & actio ciuilis, quando ſimul concurrere poſſint,lib.5.§.fi.q.2.nu.1. (ibid.nu.2.
Et quid ſi criminalis intentetur principaliter, & ciuilis incidēter,
Et an poſt intentatum iudicium criminale, actor poſſit intentare aliud iudicium ciuile ex diuerſa cauſa, ibid.nu.3.
Et an reus conuentus ciuiliter poſſit contra actorē criminaliter agere, ibid.num.4.
Et quid è conuerſo, an conuentus criminaliter poſſit contra accuſatorem intentare actionem ciuilem, ibid.nu.5.
Et an accuſationem criminalem, ibid.nu.6.
Et an abſoluto vno iudicio, ſcilicet ciuili, vel criminali, poſſit deinde agi ali via, ibid.num.7.
Accuſatio eſt remedium ordinarium: inquiſitio verò extraordinarium, §.fi.q.3 nu.3.
Accuſatio, & inquiſitio an poſſit ſimul cumulari, §.fi.q.3.nu.7.
Accuſatio ande quocunque crimine inſtitui poſſit, lib.5.§.fin. q.17.num.1.
Et an pro crimine priuato, ibid.num.2.
Et quid ſi pro huiuſmodi crimine priuato impoſita ſit pœna pecuniaria, fiſco applicanda, ibid.nu.3.
Et an in criminibus priuatis poſſit per inquiſitionem procedi, ibid.num.4.

Ex Additionibus.

Accuſatio quid ſit, & quotuplex, lib.5.§.fi.q.12.num.1.
Accuſare an dicatur, qui ſimpliciter libellum accuſationis produxit, ibid.nūm.2. (nu.3.
Accuſatio quomodo differat à denūciatione, vel delatione, ibid.
Accuſatio falſi non requirit expreſſionem loci, aut temporis, ibid.num.4.
Et locus poteſt ſuppleri ex probationibus ſequentibus, ibid. n.5.
Et Iudex etiā ex officio ſuplet locū, & alia neceſſaria, ibid.nu.6.
Et an poſſit ex officio accuſatorem cogere ad exprimendum diē delicti, ibidem, num.7.
Et an falſa demonſtratio diei, vel menſis, aut loci vitiet probationem criminis, ibid.num 8.
Et quando tempus ſit de ſubſtantia probationis, ibid. nu.9.
Accuſatio quando nulla, & incerta redatur, vnica cenſeatur, & qua lingua pnniri debeat, ibid.
Accuſatio vulnerum non eſt publica, ſed priuata, q.83.ſub n.18.
Accuſatione, vel inquiſitione procedere quid differant, q 60.ſub num.111. (nu.5.
Accuſatio iniuriæ propriæ, vel ſuorum diuersè proponitur, q.14.
Accuſatio prohibita à ſtatuto reddit proceſſum nullum, & condemnationem inualidam, q.15.nu.4.
Accuſatio adulterij quando tranſeat ab hæredes extraneos, §. adulterium, nnm.127.
Et quanto tempore præſcribatur, ibid.nu.129.
Accuſatio, vel exceptio adulterij non tollitur per ſubſequens matrimonium, ibid.num.128.
Accuſatio ciuilis an tranſeat in hæredes, q.51.nu.29.
Accuſatio pro barattaria eſt popularis, q 73.nu.21.
Accuſationes falſas proponere ſolitus punitur amputatione linguæ, & capitis, q.81.num.7.

Ex Claro.

Accuſator an teneatur ſe inſcribere ad pœnam talionis, §. fin. q.12.nu.15.
Et quid ſit forma inſcriptionis, ibid.num.16.
Et quid de conſuetudine, ibid.num.17.
Et quid de iure canonico, ibid.nu.18.
Et an accuſante de adulterio teneantur ſe inſcribere ad pœnam talionis, ibid.nu.19.
Et an mulier teneatur ſe inſcribere, ibid.nu.20.
Accuſatoribus cōcurrētib quis ſit præferēdus, lib.5.§.fi.q.13.n.1
Accuſatus quando poſſit pendente accuſatione de eodem delicto ab alis accuſari, ibid.num.2.
Accuſator an teneatur fideiubere de lite proſequenda, & pro expenſis, §.fi.q.18.num.2.
Et an teneatur iurare de calumnia, ibid.num.3.
Et an teneatur ſimul cum accuſato carceres ingredi, ibid. nu.4.
Accuſator qui offerat ſe velle ſtare cum reo in tortura, an ſit audiendus, §.fin. quæſt.63.num.7.
Et quid ſi offerat probationem per duellum, ibid. num.8.

Ex Additionibus.

Accuſator nouus an poſſit proſequi proceſſum ſuper quo fuit tranſactum, q.58.nu.17.
Accuſator an teneatur ſe inſcribere ad pęnā talionis, q.12.nu.10
Accuſator nō poteſt iuramentū deferre in preiudiciū fiſci, q.63. num.2.
Accuſator officialis ſaltuarius, aut campatius nequeunt iurare in quibus eius non creditur, q 7 in princ.
Accuſator iurat ſuper quantitate rei furatæ, & depredatæ, q.7.in princ.
Accuſator in crimine læſæ Maieſtatis, & falſæ monetæ non punitur de calumnia, q.62.num.30.
Accuſator falſus an puniatur de falſo, ibid.num.32.
Et quid.in ſolito falſas accuſationes proponere, ibid.nu.33.
Accuſator habens aliqua indicia excuſatur à calumnia, ibid.n.35
Etiamſi extaret ſtatutum, vt accuſator deficiens in probando calumniari præſumatur, ibid.
Et quid quo ad expenſas, ibid.num.36.
Accaſator quando poſſit inquiri, q.63.num.5.
Accuſator non admittitur in Curia Archiepiſcopi Neapolitani, niſi ſe obliget de probando, q.81 num.6.
Accuſator inhabilis an poſſit ex officio à Iudice repelli poſt lapsū termini ad proponendum declinatoriam.q.15.num.1.
Et quomodo ſit procedendum ſuper inhabilitate accuſatoris, & rei, ibidem, num.2.
Accuſator de conſuetudine litem non conteſtat, nec de calumnia iurat, q.18.num.2.
Accuſatore deſiſtente, an poſſit procedi, q.58.num.14.
Accuſatore non probante, reus abſoluitur, q.62.num.1.
An diffinitiuè, vel ab obſeruatione iudicij, ibid.nu.2.
Et quid ſi non fuerit data dilatio, ibid.nu.3. (nu.16.
Accuſatore mortuo, vel impedito qūo alter admittatur, q. 14.
Accuſatoris fideiuſſor de expenſis in caſu ſuccumbentiæ pro deſertione cauſæ non tenetur, q.18.num.1.
Accuſatoris inhabilitas, an poſſit opponi poſt litem conteſtatam q.15.nu.3.
Accuſatoribus concurrentibus quis ſit præferendus, q.13.nu.1.
Accuſatoris, & accuſati legitimatio, an in primis diſcutienda ſit, q.14.nu.1. (nu.15.
Accuſatores, an poſſint impunè deſiſtere in Regno Neap.q.58.
Et quid in ſtatu Eccleſiaſtico, ibid.num.16.

Ex Claro.

Accuſatus, an poſſit accuſare, §.fi.q.14.num.12.
Accuſatus de vno delicto, an poſſit de alio crimine accuſari, §.fi. q.16.nu.2.

Ex Additionibus.

Accuſatus de crimine commiſſo in officio poteſt ſuſpendi, q.73. ſub num.2.
Et conueniri durante officio, ibid.
Accuſatus pendente accuſatione nō poteſt eſſe teſtis, q 24.n.145
Accuſatus de pluribus percuſſionibus, non expreſſo numero poterit puniri in duabus, q.84.num.21.
Et quid ſi fuerit dictum de pluribus, ac pluribus, ibid.num.22.
Et quid ſi de multis, ibid.num.23.
Accuſatus quando poſſit pendente accuſatione de eodem dicto ab alijs accuſari, q.13.num.2.
Accuſatus de damno non poteſt puniri de furto, §.fi.q.82.nu*37.

Ex Claro.

(nu.2.
Acta facta in iudicio ciuili nō faciunt fidē in criminali, §.fi.q.54
Et quid ſi illud iudicium ciuile erat ſuper crimine, ibid.nu.3.

Ex Additionibus.

Acta facta per Iudices corruptos pecunia ſunt nulla, q.73.n.20.
Acta facta in iudicio ciuili, an probent in criminali, q.54.nu.2.
Acta facta inter accuſatorem, & accuſatum non egrediuntur illorum perſonas, q.57.nu.3.
Acta miſſa à Iudice ad Conſultorem, ſi pars cui deferenda traduntur, diſſigillet, aperiat, & legat; quam pęnam patiatur, l.5. §.falſum, nu.220.

Ex Claro.

Actio ciuilis, & accuſatio criminalis, quando ſimul concurrere poſſint, l.5.§.fi.q 2.nu.1.
Et quid ſi criminalis intentetur principaliter, & ciuilis incidenter ibid.num.2.